

Vi finder naturligvis også, at forslaget om, at man skal udarbejde redegørelser, er relevant. Jeg tror, det vil være med til at styrke tilliden til systemet og kendskabet til de temaer, der behandles i komitésystemet, og jo større åbenhed og viden der eksisterer, jo mindre mistæksomhed vil der være. Jeg tror, at noget af det, som er helt afgørende, når vi taler om forskningsprojekter, er, at befolkningen både har indsigt og viden og dermed baggrund for bedre at kunne forstå, hvad det er, der pågår.

Jeg har så forstået, at dette område på et tidspunkt skal overgå til forskningsministeren. Nu ved jeg godt, at det alene er statsministerens kompetence at beslutte, hvor de enkelte områder skal henhøre, men umiddelbart synes jeg alligevel, det er problematisk at fjerne et område, der hænger så tæt sammen med hele vores sundhedsvæsen. Som sagt er det ikke noget, vi principielt har nogen indflydelse på i folketingsgrupperne, men dette lille udslag alligevel.

Vi vil gå ind i en positiv behandling i udvalget omkring dette lovforslag.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Vi vil sigte mod at kunne stemme for lovforslaget ved tredjebehandlingen, men det kræver altså, at forslaget rettes op på en række punkter. Jeg skal bare nævne nogle af de vigtigste. Som flere har nævnt, er der jo et problem med, at nogle komiteer – det er især den storkøbenhavnske komité, Københavns og Frederiksbergs komité – simpelt hen ikke kan nå at behandle projekterne. Det foreslås løst ved at gøre komiteen større, så den går op til 15 medlemmer. Vi tror ikke, det er den rigtige løsning. Vi tror, det bliver nødvendigt at skabe basis for, at der kan skabes flere komiteer i områder, hvor der er så stor en arbejdsbyrde.

Så er der hele spørgsmålet om lægrepræsentation. Vi vil gerne have styrket det læge element frem for lægerne, og især vil vi godt sikre, at de, der så er læge, ikke er inhabile, at de ikke selv er ansat på et hospital eller er politisk medlem af Sundhedsudvalget eller på anden måde er en del af sundhedssystemet. Vi vil også gerne kigge på stemmereglerne i den centrale komité. De foreslås ændret med flertalsafgørelser, og dér er vi meget enige med den socialdemokratiske ordfører i, at der både i en læggegruppe og i læggegruppen bør være flertal, hvis man skal bruge afstemninger.

Så er der hele spørgsmålet om informeret samtykke, som flere har været inde på. Der er

behov for at præcisere, at der skal være betænkningstid, der skal være mulighed for en tredje person. Så er der hele spørgsmålet om stedfortrædersamtykke, som er meget vanskeligt, og alt det dér gør, at det er væsentligt, at komiteerne har tid til at gå ind i konkrete sager og tjekke, om det faktisk går for sig, som det bør. Derved vender jeg så tilbage til det første punkt, nemlig at komiteernes arbejdsbyrde ikke må være større, end at de kan gå ind i de sager og simpelt hen udvælge sig projekter, som de følger, og hvor de ser på: Hvordan forløber det hele?

Endelig vil jeg tage fat på spørgsmålet om åbenhed. Det er bragt noget på plads med Ombudsmandens afgørelse, men der er stadig væk problemer med hensyn til pengene, hvor jeg mener, at der skal være fuld indsigt. Jeg er godt klar over, at det på en hospitalsafdeling jo ikke er sådan, at den enkelte læge får penge for at deltage i forsøget; det er afdelingen, der får det. Der kan stadig væk være spørgsmål om, hvorvidt den enkelte læge får rejser ud af det el.lign. Der kan være spørgsmål i forbindelse med de praktiserende læger – dér kan man jo ikke skelne mellem den enkelte læges privatøkonomi og afdelingens økonomi. Jeg vil ikke antyde, at der er foregået noget galt, men jeg tror bare, at maksimal åbenhed over for komiteerne er det bedste værn mod en mistanke om, at nogle skulle lade sig købe af medicinalfirmaet til at foretage sig noget, de ikke burde. Så vi ønsker maksimal åbenhed dér.

Men som sagt håber vi, at vi kan stramme lovforslaget op, således at vi kan stemme for ved tredjebehandlingen. Jeg vil lige føje til, at vi er opmærksomme på, at det er hensigten at flytte lovens administration til Forskningsministeriet efter lovens vedtagelse. Det har vi ikke i sig selv noget imod; som det også er sagt, er det jo slet ikke vores afgørelse, det er statsministerens suveræne afgørelse. Jeg vil bare bemærke, at hvis hensigten er at flytte det over et sted, hvor der stilles færre etiske spørgsmål, så skal vi nok garantere, at disse etiske spørgsmål også bliver stillet i Forskningsudvalget.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget er en lovpligtig revision. Det handler om at revidere loven om et videnskabetisk komitésystem. Der sker nogle ændringer af loven, bl.a. en udvidelse af de regionale komiteer, fordi deres arbejdsbyrde er blevet så stor.